

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijaške velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišstvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(2. seja dne 14. junija.)

Deželni glavar prične sejo, naznanjajoč, da so v zadnji seji izvoljeni odbori si volili načelnike in njim namestnike. Volili so: Finančni odsek načelnika: Dežmana, namestnika Grassellija. Gospodarski odsek načelnika: viteza Gariboldi, namestnika Potočnika. Odsek za pregledovanje poročil deželnega odbora načelnika: barona Abfaltrerna, namestnika Robiča. Peticijski odsek načelnika: Laschana, namestnika dr. Zarnika.

Izroči se mnogo prošelj, katere se oddajo različnim odborom, da poročajo o njih.

Deželni glavar naznani, da je deželni odbor dne 6. t. m. po toči poškodovanim občinam na Dolenjskem dovolil za zdaj 1500 gold. podpore.

Deželni predsednik Winkler pové, da je vlada od ostalih podpornih novcev za Notranjsko odločila 600 gold. za podporo poškodovancem. Tudi je g. deželni predsednik o groznej nesreči ministerstvu poročal in oškodovance priporočal ministerstvu za podporo iz državnega zaklada ali pa na najvišjem mestu. (Dobro! dobro!)

Vladna predloga o načrtu postave, zadevajoča plačevanje stroškov za rešitve prepoznano vloženih oglasov po §. 6., patenta dne 5. julija l. 1853. drž. zak. šte. 130, odvezi ali uravnavi iz službenih ozirov podvrženih pravic se izroči gospodarskemu odseku.

Volitve deželnih poslancev: g. Petra Grassellija v kmetskih občinah Trebnje, g. pl. Gutmannsthal Benvenutija v velikem posestvu in g. dr. Julija vit. Vestenecka v velikem posestvu, se odobre.

Letno poročilo deželnega odbora odda se raznim odsekom v poročanje.

Poročilo deželnega odbora zaradi neozdravljivih bolnikov iz bolnišnice v oskrbovanje za hirajoče se izroči gospodarskemu odseku.

Poročilo o režiji in zdravniški službi v norišnici na Studencu, ter o prošnji P. P. Glavarjevega beneficijata in bolnišničnega oskrbnika v Komendi sv. Petra, za povečanje remuneracije, se izroči finančnemu odseku.

Poročilo zaradi dovoljenja podpore za popraviljanje občinskih mostov v Osilnici in Vrbovem se izroči gospodarskemu odseku.

Prošnjo občine Ajdovica v sodnijskem okraju Trebanjskem, da bi pripadala sodnijskemu okraju Žužemperškemu, se sklone podpirati pri pravosodnem ministerstvu.

Poročilo zaradi odveze dajatev za cerkve, fare in njih organe se izroči gospodarskemu odseku.

O povračilu različnih dvomljivih najdenih oskrbovalnih stroškov bode obravnaval deželni zbor kot odsek.

Poročilo zaradi dovoljenja priklad za ceste v okrajih Idrija, Rateče, Velike Lásce in Krško, se izroči gospodarskemu odseku.

Poročilo zaradi prihodnje zunanje straže v prisilnej delarni, o zidanji norišnice, o organizaciji deželnih uradov,

o prošnji primarijev za povečanje plač, se izroči finančnemu odseku.

Poslanec dr. Schaffer predlaga:

Slavni deželni zbor naj sklone:

1. Občinam Budanje, Erzelj, Koče, Lože, Planina, Podraga, Slap, Sturija, Ustja, Šentvid, Vrabče, Vipava in Col se dovoli, da pobirajo povečano takso 10 soldov od hektolitra, ki je v navadi pod imenom „merčinstvo“, in katero ima plačevati kupec za mero iz prve roke in pa na debelo, t. j. najmanj od 60 litrov kupljenega vina ali mošta za občinsko blagajnico one občine, v kateri je vino kupil in sicer v zneskih po enem soldu od vsacih 10 litrov.

2. Deželnemu odboru se naroča pridobiti temu sklepu najvišje potrjenje.

Ko poslanec Lavrenčič ta predlog toplo priporoča, se sprejme.

Potem pridejo na vrsto ustna poročila finančnega odseka o raznih prošnjah. Dr. Schaffer predlaga, da se dovoli filharmoničnemu društvu za vzdrževanje in razširjenje muzikalne šole za tri leta vsako leto po 300 gl., a prošnja, naj se društvu brezplačno prepusti za njega „besede“ redutna dvorana, da se ne usliši; dalje, da se dovoli slikarici Idi Künlovej za nadaljevanje študij 100 gl. podpore in slednjič, naj miloščina hčeri umrlega deželnega strežaja, Mariji Zapletel, v znesku 31 gl. 50 kr. še tri leta ostane. Vsi predlogi se sprejmo.

Poslanec Luckman predlaga, naj se za parno gasilnico v Ljubljani dovoli 300 gl., kar se tudi odobri.

Dr. Vošnjak predlaga, naj se dijaškemu podpornemu društvu v Kočevji dovoli 100 gl.,

Listek.

Dobil je nevesto!

Algernon Bates, katerega so prijatelji s kratka nazivali Algyjem, bil je obče zelo brdák človek, kakor pravijo ljudje. Oblačil se je vedno izredno elegantno, bil je izvrsten jahač, izobražen in zabaven družnik in pri lepem spolu osobito priljubljen. In temu se tudi nikakor nij čuditi: njega ljubeznjivost, krasna možka njega rast, temne, velike melanholične oči so ga delale pravim ljubcem vsem ženskam. Póslu se nij bil naučil nobe nemu. Uzrok temu je bil, da je bil Algy „univerzalni ženij“ — otrok se je izlasti odlikoval v risanju, prijatelji so mu zatorej pro-rokovali, da bode drugi Rafael, — prebivši svoja prva mladostna leta, igral je na dile-tantskih odrih in dejali so mu, občudovaje ga, da je drugi Garrick! „Velik talent!“ klicalo se mu je od vseh strani. Poskušal se je tudi v novinarstvu. — To je bilo vse prav lepó, življenje mu je osobito prijetno minévalo —

toda onih 5000 liber šterlingov, katere je pod-doeval po svojih roditeljih, se je vedno bolj sušilo, in v kratkem mu je pretila huda siroččina.

Prijatelj Algy se je necega lepega jutra vzbudil, prišedši domov „ves zaspan, ko mežnar odzvonil je dan“. Použivši zajutrek, je za-mišljen sedel pri odprtem okni. — Ali je bila težka glava ali njega samotarstvo, Algy, ka-teri je doslé vedno živel nepremišljeno tija v en dan, pričel je ozbiljno misliti o svojej bo-dočnosti.

„Kaj mi je početi? Novci so pošli razven 200 liber, — lepa stvar to! Kadar mi poidó še ti šterlingi, kaj potem? Druzega mi ne ostane, nego da ostavim svoj samski stan in se uklonim v jarem zakonski.“

„Halóh! Stari dečko, čemu si takó za-mišljen?“ pozdravi John Ely, v sobo sto-pivši, svojega prijatelja. — „Kako so tvoje finance?“

„Žalostne! tako žalostne, da sem sklenil preskrbeti si „kaj“, in baš zatorej sem vse znane si devojke precenjal v mislih.“

„Koliko dote zahtevaš?“ vpraša John.

„Petindvajset tisoč!“

„Ali misliš resno? Kaj ti njej zaženiš?“

„Sebe samega — nič več ter nič menj — ako prodam svojo svobodo, imam vendar zanjo dobiti kakšno nagrado!“

„Prav — ako si svoje stvari takó gotov, staviva,“ nadaljuje John Ely. — „Tisoč liber šterlingov stavim proti tvojim sto — da od denes počenši v šestih mesecih ne dobodeš neveste, imejoče 25 tisoč liber dote!“

„Zadovoljen sem sè stavo!“ odvrne Algy.

„Zdravstvuj, Algy — hvalo ti na izgub-ljenih novcih — anti pravim, „rana ura, zlata ura!“ — se poslovi John Ely, ostavljajoč prijatelja, in bil je najzadovoljnejši človek pod solncem.

Algy je začel delati načrte o bodočih svojih nevestah, toda stavivši je pozabil, da se je približalo poletje in so uže vse njemu znane imovitejše rodovine otišle na svoja za-selja. Tako se je bil prenaglil siromak, in jasno mu je bilo, da prijatelj dobode njega sto liber.

v Novem mestu pak 250 gl. podpore za l. 1880 in 1881, dalje podpornemu modroslovskemu društvu in asilnemu društvu na Dunaji vsakemu po 30 gl. podpore. Prošnji podpornega društva na visokej šoli kmetijstvenej na Dunaji in na rudarskej akademiji v Ljubnem za podpore se ne uslišita. Prošnji Viktorja Dralka, učenca na križevačkej gospodarskej šoli, in Franca Ravnikarja na živinozdravskej šoli na Dunaji za podporo se ne uslišita, ravno tako ne prošnja Franca Videmska, živinozdravnika na Dobu, za remuneracijo.

Vdovi gonjača Tereziji Plahutnikovej dovoli se enkrat za vselej miloščina 40 gl.

Vsi ti predlogi se sprejmó.

Dr. Schrey predlaga, da se prošnji bivših učiteljev Janeza Geigerja za povišanje pokojnine in Matije Hitija za podeljenje miloščine ne uslišita, učiteljskej vdovi Tereziji Per pa se dovoli enkrat za vselej miloščine 100 gl.

Prihodnja seja bode v četrtek ali petek. Naznanila se bode pismeno.

Goriški deželni zbor.

Vtorek dné 8. t. m. je imel goriški deželni zbor po slovesnej sv. maši svojo prvo seja, h kateri so se zbrali razen prevz. knezo-nadškofa vsi poslanci.

Predsednik vitez Pajer-Monriva je navzočnike pozdravil s primernim govorom, potem jim je predstavil g. dvornega svetovalca barona Fr. Rechbacha kot vladnega zastopnika, in ker nij bil nobenega predmeta na dnevnem redu, je bila takoj sklenena prva seja.

Druga seja je bila istega dne ob 5. uri popoldne. Navzočni so vsi udje dež. zbora.

Predsednik naznani vladni predlog postave, s katero se imajo določiti doneski deželnega zaloga k troškom šolskih okrajev pri izvrševanju § 57 postave od 6. maja 1870 dež. zak. št. 30 zastran uredbe ustanovitve, vzdržanja in obiskovanja javnih ljudskih šol poknežene grofije goriške in gradiške. — Po predlogu poslanca grofa Coroninija izroči se ta predlog posebnemu odseku (pravnemu), ki se ima sestaviti iz sedmih udov. — Predsednik naznani dolgo vrsto došlih peticij; posebno mnogo je dijaških za podpore. Mej njimi pa so tudi 4 peticije polit. društva „Sloge“ za preuredbo naših županij, preuredbo cestne in ljudskošolske postave, pa za preuravnavo goriških

srednjih šol na narodnej podlagi. Po predlogu dr. Tonklija izroče se peticije politič. društva pravnemu odseku v obravnavo, vse druge pa si pridrži glavar odkazati po njihovem zadržaji dotičnim odsekom.

Dr. Abram poroča v imenu dež. odbora o volitvi g. Matije Jonko za poslanca trgov in obrtnijskih krajev Bovec, Kobarid, Tolmin, Kanal in Ajdovščina. Ker se je volitev postavno vršila, a nij nobenega ugovora proti njej, potrdi jo zbor brez razprave.

Slednjič podaja dež. odbor po svojem poročevalcu dr. Deperisu računске sklepe za l. 1878 in 1879 iz proračuna za l. 1880 in 1881 vseh zalogov, koje oskrbuje. Izroče se v obravnavo finančnemu odseku.

Po končanem dnevnem redu volijo se in ustanove odseki. Pravni odsek: Coronini (predsednik), dr. Abram, del Torre, dr. Deperis, Dottori, Goriup, Pagliaruzzi; — finančni odsek: Ritter (predsednik), Gasser, Goriup, Jonko, Kočjančič, Povše, dr. Tonkli; — petičijski odsek: Dottori (predsednik), Benardelli, del Torre, Faganel, Kovačič, dr. Maurovich, Mahorčič, Pagliaruzzi, Strassoldo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. junija.

Za minolo nedeljo je bilo naznanjeno **ministersko** posvetovanje in tudi Stremayr se je zato že vrnil iz toplice; a posvetovanje se je na nedoločen čas odložilo, — kar nemški beški listi z veseljem konstatujejo tembolj, ker se zdanjega ministerskega posvetovanja boje, ker se bode v njem baje sklenilo preobrazenje ministerstva, a ne v centralistiškem smislu.

Avstrijsko vnanje ministerstvo je sprejelo povabilo in naznanilo o berlinskem kongresu in je odobrilo.

Oficijozno se piše, da bodo **deželni zbori** dalje skupaj ostali, nego se je mislilo. Pustilo se jim bode baje toliko časa, da bodo temeljito rešili svoje naloge. Ako kaj drugega vmes ne pride, bodo zdanje zasedanje deželnih zborov zaključile ali delegacije, ali pa državni zbor, kadar se snide.

V graškem deželnem zboru so v ponedeljek konservativni poslanci Liechtenstein, Grogger, Platzer, Semlič, Carlon, Lehman, Wöhr in baron Gudenus vložili več sto prošenj, da se uvede politično ženitovanjsko dovoljenje in 6letna šolska doba.

Solnogradski deželni glavar Lamberg je odložil mandat deželnega poslanca in odpovedal se mestu deželnega glavarja. Njegovi prijatelji ustavaki solnogradskega deželnega zbora so mu spisali in poslali nezaupnico; beška „N. Fr. Presse“ jih je nujno svarila, naj se ne postavljajo preveč po robu zoper svojega pristaša Lamberga, a kakor se kaže, zastoj. Deželno glavarstvo solnogradsko mora zdaj preiti v roke konservativcem, kar bi bilo samo naravno in parlamentno.

Vnanje države.

V **Peterburgu** je otvoril princ Oldenburgski „Rusko družbo mejnarodnega prava“. Namen tej družbi je, da utrjuje zvezo mejnarodni, da olajšava bremena, ki jih nalagajo narodom vojske in da delava za mir mejnarodni. Pri otvorjenji je princ Oldenburgski napil ruskemu carju.

„Novoja Vremja“ piše: „Poroča se nam za trdno, da je angleški izredni poslanik Göschen, ko je bil na Dunaji, pregovoril Avstrijo, da dovoli, da se združi Odsinjska luka (Dulcigno) in ozemlje mej Bojano in Skadarskim jezerom s Črno goro. Reka Bojana naravno meji kneževino in s kanonskimi čolni brani se lahko celo skadarsko jezero“. To vest potrjuje tudi „Pester Lloyd“ in Bruseljski „Nord“.

Puškinova slavnost se je nenadoma zopet odložila, a znano nij, zakaj.

Jutri, 16. t. m. popoldne snide se v **Berlinu** konferenca; nje obravnavanja bodo tajna in sklepala bodo z večino glasov. Govori se, da hoče tudi Avstrija priznati Janino Grškej.

O ministerskej spremenbi v **Carigradu** piše „Times“, da je to navadni pripomoček novošegnjih turških sultanov, s katerim hočejo prepričati namere evropskih vlastij. A ta turška zvijača nima nobenega pomena več; Mr. Göschen se ne bo dal tako lahko zapeljati, on ne zahteva besedij, ampak dejanj.

Iz **Aten** se javlja, da pride kralj domov s svojega potovanja, še predno bodo grški vojniki zasedli Tesalijo in Epir, ter da bode sam vodil vojne operacije.

V **Norvegiji** se je vnel prepir mej „storthingom“ in kraljem. Norvegija ima jako svobodno ustavo od l. 1814 dné 17. maja. Jedna četrtina „storthinga“ se zove „lagthing“ in je nekaka zgorenja zbornica, druge tri četrtine „storthinga“ se imenujejo „odelsting“; ako obe zbornici kaj skleneta, kar se ne ujema mej soboj, tedaj imata skupno seja in odločujeta z glasovi dveh tretjin. „Storthing“ ima velike pravice, in zoper njegove sklepe more kralj samo trikrat izreči svoj „veto“. Ako pa isto sklene „storthing“ še v četrtič, tedaj pa postane sklep zakon tudi če sklepa kralj ne potrди. Kralj pa zdaj zahteva absolutni „veto“ zoper zbornične sklepe v ustavnih zadevah.

Zdajci stopi v sôbo strežaj, nosêč pismo. Algy je odpre. Obitelj Brownova ga vabi, naj pride v Billydale.

„Pojdem!“ pomrma sam v sêbi, „morebiti mi je takó usojeno. Dakle v Billydale!“

Drugo jutro je bil Algy na kolodvoru. Izprehajal se je po perónu sem ter tija; videč prodajalca novín, gré k njemu in pokupi raznih jutrnjih listov. Napósled sede na klop. Ne daleč od njega je stala mlada dama, na skrivaj opazujoča z melanholičnimi očmi zanimivega mladega moža. Algy, kateri je bil to dobro opazil, delal se je, kakor da o tem ne zna ničesar. Nekoliko hipov poznejše prinese mlada deklína, nje strežnica, dami vozni list za prvi razred.

„Náte svoj list, gospica Tatum“, pravi služkinja.

„Gospica Tatum“ — te besede so bile Algyju nekakšen svetíl žarek — „Tatum, ud parlamentov, silno imovít milár — jedina hčí — to bi kaj bilo za mène,“ dejal je sam v sêbi.

Zvonec zapôje in potniki zasedejo vlak. Gospica Tatumova sede v vagon prvega,

nje strežnica v vagon družega razreda. Algy je bil navidezno ves utopljen v čitanje „Puncha“. Znamenje za odhod se je bilo dalo, in kakor iznenadejan je naš potnik skočil k višku ter je — čudno! — prišel zdajci baš v kupéj, kjer je sedela gospica Tatumova.

Potovalki je utripalo srcé, ko ie zanimivemu možu na jeden pot bila nasproti. „Kakó krasen človek,“ si je mislila, „kakšne lepe očí ima, kakó je pravilno vzraščén in kakšna ljubeznjiva so mu, ustna!“

Vlak se je začel pomikati in udvorni potovalec je svoje družice vprašal, ali hoče zapreti okno.

„O ne! Naj le odprto ostane“, odgovorí ona prijaznjívo a sramežljívo nasmihajoča se.

„Želite li čitati denašnji „Punch“, ako ga še níste?“

„Prosim, ker ga še nijsem videla!“

„Izvrstno!“ opomni Algy in se jame razgovarjati o vremeni. Baš sta se najboljše zabavala, kar se ustavi vlak in konduktér zakliče postajo Basingstoke, do kamer je bil Algy namenjen.

Na njega veliko veselje je tudi gospica

Tatumova tamkaj izstopila. Na kolodvor je obitelj Brownova, katero je izvestil o svojem prihodu, poslala kočíjo. Algy se je čúdil, da gospice družice nij čakal nobeden voz.

„Kaj mi je začeti?“ — pravi mlada dama, — „Lyme House, naše zasélje, je šest milj odtod.“

„Zeló rad vam postrežem, gospica, ako hočete vzeti mojo kočíjo“, poklonivši se izpregovorí Algy.

„Oh, kakó ste prijaznjívi, ne vem —“

„Nosilci, zložíte prtljago góspično v ta voz“ — ukaže. Proti svojej izpremljevalki obrnen nadaljuje: „tega mi ne smete odbít!“

Žvižgajoč óperno melodíjo, korakal je Algy počasno proti ne daleč ležečemu zasélju svojega prijatelja Browná, kamor je prispél v jednej uri in kjer so ga radostno sprejeli ter dobro pogóstili.

Ko je družega dné sedél pri zajutreku, vzprejme pismo, katero mu je pisal oča góspici Tatumovi. Zahvaljeval se je toplo gospodu Batesu na prijaznjíivosti, ker je njega hčeri posodil prijateljevo kočíjo, vrlo obžalovaje, da mu pútika brani osobno zahvalo svojo izreči

Zbornica je namreč trikrat sklenila, da se morajo njenih sej vsi ministri udeleževati. Zoper ta sklep je pa vlada in kralj. Baje da bode zato moralo dati svojo ostavko ministerstvo.

Domače stvari.

— („Hranilno in posojilno društvo“) ima v četrtek dné 17. t. m. zvečer ob polu sedme uri v ljubljanske čitalnice restavraciji svoj občni zbor, h katerega udeleževanju vabi najljubnejše odbor.

— (Zemljepisje in pedagog.) Pod tem naslovom piše se nam z Dolenjskega: G. Pirker, dež. šolski nadz., obiskoval je 9. in 10. t. m. ljudske šole od Krke do Žužemberka. Pripeti se pa visokemu gospodu, da je vozeč se mimo Zagradca zgrešil tamošnjo ljudsko šolo; je-li mož na vozu zadremal, ali se mu je kaj drugega zgodilo, tega ne vem. Prišedši v Žužemberk, je vprašal: Kje je Zagradec „respective“ zagradška šola? Zagradec pa leži na lepej voznej cesti mej Krko in Žužemberkom! — Je-li treba temu ilustracije?

— (Častnimi občani) je v svojej nedeljskej seji — kakor se nam piše — izvolil občinski zastop v Borovnici ministra g. grofa Taaffeja, dež. predsednika g. Winklerja in deželnega ter državnega poslanca g. Kluna.

— (Novi odbor ljubljanske čitalnice,) katerega je volil izredni občni zbor v nedeljo, je zdaj sestavljen iz naslednjih gospodov: Dr. Jan. Bleiweis, dr. K. Bleiweis, dr. J. Zupanec, M. Pakič, J. Hribar, J. Pfeifer, Fr. Ravnihar, Fr. Kadilnik, dr. Moše, L. Robič, A. Jeločnik, M. Kreč, V. Valenta, S. Noll, J. Oblak (ali pa g. Štor, ki sta dobiba enako glasov). Volitve se je udeležilo 34 udov.

— (Pogorel) je v nedeljo po noči kozolec pri Rakovniškem gradu blizu Ljubljane. Najbrže je bil zažgan.

— (Naš slovenski rojak gospod misijonar Stariha) je, iz Amerike na Kranjsko prišedši, te dni obiskal svojih ljubljanskih prijateljev in znancev.

— (Goriškega knezonadškofa petindvajsetletnica.) V četrtek dné 3. t. m. je bilo 25. obletnica njegovega posvečenja v Ljubljani (l. 1855). Tisti večer je napravil zavod šolskih sester „de Notre Dame“ prav primerno slavnost. Odgojenke so žiročile prečestitemu starčku jubilaru raznih darov — svojih izdelkov, potem so bile žive podobe, bistroumno umišljene, predstavljajoče prizore iz življenja

sv. Andreja; vmes se je igralo na glasovir. Mej mnogimi povablenci so prišli častit g. jubilanta vsi načelniki našega mesta. Prava petindvajsetletnica pa bode za vso nadškofijo še le dné 24. t. m., t. j. na obletnico tistega dne, ko je bil g. knezonadškof l. 1855. v prvostolnici svečano umeščen. Tistega dne bode pel prevz. knezonadškof slovesno sv. mašo ob 9. uri v prvostolnej cerkvi. Ob 11. bode sprejemal v škofiji prvostolni kapitelj in vse tiste duhovnike iz mesta in z dežele, ki se bodo hoteli te svečanosti udeležiti; pri tej priliki bode prebrana adresa in izročen kelih, kojega mu pokloni duhovenstvo.

— (Nesreča na železnici.) V soboto je blizu Rateč pri Loki neki človek, doma iz Trate pri Poljanah, kateremu se je nedavno pamet zmešala, prišel na Rudofovo železnico ter ustavivši se pred vlak, ki se je peljal proti Ljubljani, mahal s svojim pruštom, menda v znamenje, naj se ustavi. Morda je nesrečni mislil, da se železnica kakor kakšen drug voz ustavi, kadar kdo želi, in da se bo z njo peljal v Ljubljano. Res so skušali vlak ustaviti, pa ker je železna cesta ravno tam nekoliko navzdol, nij bilo to prav hitro mogoče, in nesrečnik je prišel pod mašino, ki mu je kožo z obraza strgala, črepinjo zdrobila in nogi odtrgala. Ljudje so ga prej videli okolo hoditi z neko knjigo, in pravil jim je, da gre ljudem pridigovat, naj se poboljšajo. Bil je okolo 24 let star in neki zelo priden delavec.

Razne vesti.

* (Oporoka za bodočnost.) V Parizu umrši trgovec Henri Lustig je svoj imetek, iznašajoč 30 tisoč frankov, zapustil mestu dunajskemu z uvetom, da se ta vsota ima naložiti v hranilnico in se nje obresti, ne smejo ven jemati, dokler ne naraste glavica na 100 milijonov frankov. Kakor je proračunil pokojnik, se to dogodi še le v 230 letih. Tedaj pak naj se vsakoletne obresti upotrebljajo na korist bolnišnicam, sirotišnicam, dijakom itd. Če bi Dunaj ne sprejel dedščine pod tem uvetom, je določil oporočitelj, da se ima nakloniti Parizu; vendar se to ne bode zgodilo, ker so dunajski mestni očetje dné 8. t. m. v seji izrekli se, da se hoté držati glasú oporoke.

* (Nesreča na železnici.) V nedeljo dné 6. t. m. ob 10. zvečer je na novej progi Ljudevitove železnice pri Lampertheinu na Nemškem frankfurtski vlak trčil ob heidelbergski posebni zabavni vlak, v katerem so se vozili domov udje mogunškega društva „Moguntia“,

okolo 300 oseb po številu. Zabavnega vlaka vodja nij pazil na znamenja in je zavozil na napačen tir. Od frankfurtskega vlaka nij bil nihče poškodovan, niti izmej potovalcev niti izmej železniškega osebja. Zabavnega vlaka srednji vagoni pa so bili razbiti; jednemu potniku je odtrgalo peto, nekež ženski zlomilo nogi, drugej zopet pretreslo možjane. Nekoliko ljudi je dobilo praske po životu in bilo otolčenih ali sploh poškodovanih takó, da jih mnogo zdaj mora ležati in zdravja čakati v postelji.

Račun

Pazinskega odbora za stradajoče v Istri o dohodkih, troških in razdelitvi došlega denarja in blaga.

A. Dohodki.

Vsi dohodki so bili natanko specificirani ter izkazani le v „Naši Slogi“ in „Slov. Narodu“, drugi listi so prinesli le več ali menj sumarične izkaze. Vseh dohodkov je bilo 6583 gl. 90 kr. v gotovini, 50 kocev, 1 zaboj obleke in 1 zaboj obuvala, 105 vreč in 2 škrinjci = 8769 kilogr. žita in sočivja, 24 vreč in 2 sodčka = 2311 kilogr. krompirja, 5 vreč = 455 kilogr. moke, in 8 sodčkov kisle repe in zelja, tehtajočih 743 kilogr. bruto.

B. Troški.

Nakupilo se je:

976 vreč	=	69461 kilo turšice	za gl.	5768.81
7 „	=	590 „ fižola	„	67.87
1 vrečo	=	40 „ ječmena	„	6.—
19 vreč	=	1520 „ krompirja	„	71.28
		2500 „ kisle repe	„	96.—

V gotovini je bilo poslano za razdelitev:

Gosp. dekanu dr. Fabrisu v Buzet	gl.	75.—
„ župniku Fr. Gorcu v Barbano	„	50.—
„ „ P. Studencu v Kanfanar	„	50.—
Gosp. župniku Matetu Oršiču na otok Krk	„	100.—
Gosp. župniku M. Mikušu v Draguč	„	20.—
Jednemu siromaku v Tinjanščini sta bila darovana	„	2.—
V Pazinu se je razdelilo v gotovini	„	31.80
Gosp. župniku Orliču v Žminj je bilo poslanih	„	30.—
Gosp. kaplanu A. Mikiši v Pičcan	„	20.—
„ „ Šumberac - Šoteju v Tinjan	„	10.—
Za Pračišče je razdelil odbor v Pazinu	„	20.—
Gosp. župniku M. Prencu v Sušnjeje je bilo poslanih	„	30.—
Gosp. kaplanu A. Fabrisu v Lindar	„	15.—
Poštnina, tlakovina, voznina za razpošiljanje vreč in drugih posod, prevažanje žita s kolodvora v magazin, colnina za neki iz Trsta darovani živeži itd.	„	100.64

vender upa, da bode skoraj takó srečen, videti svoje hčere druga v svojej hiži.

Algy, se vé, se nij obotavljal in v kratkem je bil več v gostih pri Tatumu nego li pri Brownu. Gospod Tatum je bil prav vesel, da je prijaznjivi in kratkočasni mladi mož kolikor možno zabaval njega goste, ne misleč, da obrača Bates svoje oči v bogato njega hčer. Novi prijatelj milárjevej obitelji se je znal vrlo okretno vésti; gospici Tatumovej nasproti je bil takó ljubeznjiv, kakor proti vsakej — ni bolj, ni menj — dočim je ona bila zaljubljena v njega do preko ušes. To je on dobro znal.

Tem načinom sta minola dva meseca in Algy je napósled uvidel, da bi stvar zatézati bilo nepotrebno, zatorej je sklenil, da napravi odločilen poskus.

Necega lepega večera je bil v Tatumovej hiži ples. Gospod Algy se je malo ne jedino okolo Tatumove góspice sukal in jej ves večer govoril na srce. — Odvél jo je k večerji, tam je sedel na nje strani. Po večerji e domače hčere čestitelj stavil jej predlog, da

gresta na vrt izprehajati se, predno se vrneti na plesišče. Ona je bila zadovoljna.

Prekrasna noč je bila. Mesec je sè svojo srebrno svetlobo obséval okolíno. Algy je svoje družici izrazil občudovanje o prirodnej čarobi — ona se jej je tudi čudom čudila.

Na jednoč jo prime za roko in pravi občutno: „Góspica Tatum, jutri osovré bodem zopet — v Londoni.“

„Jutri — uže jutri nas hočete ostaviti“, vzklikne ona, in Algy je opazil, da je obledela.

„Res“, odvrne, „predolgo sem se uže veselil, zdaj mi je zopet iti na delo, kajti nemovít človek, kakor sem jaz, nema postopati brez pòsla.“

Góspica je molčala — a videl je, da je imela solzne oči.

„Tega hipa ne pozabim nigdar“, nadaljuje, „v človeškem življenju pridejo časi, kateri so podobni zelenim cvétnim planjavam sredi puštinje. Ure, v katerih je kdó srečen, preidó, — a ostanejo spomíni. Mèni nij možno, iti nazaj na plesišče, zatorej naj se tukaj poslovím od vas.“ —

Evelína Tatumova zajoče na ves glas.

„Moj Bog! Ali smem verjeti svojim očem“, — zakliče vzradosten. „Vi se jočete, góspica Tatum — Evelína — vi — ti me ljubiš?“

Slonéla mu je na prsih in on jo je strastno poljubljal v lice.

* * * Druzega jutra je Evelína razkrila svojemu očetu, da se je z Algernonom Batesom zaročila. Čestiti gospod milár se je penil od jéze in nij htel ničesar vedeti o tem. — Evelína je pala v nezavest, grozila je, da se hoče utopíti, da pojde v samostan, da umrè — dókler se napósled oča nij oméhčil in v njé zaroko — dovolil.

Ne dolgo potem je prejel John Ely listič Algernonov, v katerem je stalo zapisano:

„Dragi John!

Naznanjam ti z veseljem, da se dné 15. t. m. poročim z góspico Tatumovo. Dóta 50.000. — Stavo sem dakle dobil!

Vedno tvoj

(r—n)

Algy Bates“.

Pri odboru ostane še v gotovini . gl. 20—
kateri znesek se bode po poravnanih nekaterih malih a ne še določenih troških v Pazinu razdelil.

Skupaj torej . . . gl. 6583-90
C. Razdelitev.

Glede razdelitve je omeniti, da je odbor pošiljal živež v dotične župnije skoraj ekskluzivno le č. gg. duhovnikom, da so ga razdelili, le v redkih slučajih drugim odboru dobro znanim poštenjakom.

V tukajšnjem samostanu č. oo. frančiškanov se je kuhalo vsak dan za došle siromake kosilo. Dostikrat je prišlo nad 300 siromakov od daleč in blizu na kosilo; ker pa nij samostan toliko premožen, da bi bil mogel toliko časa in za toliko siromakov iz svojega zakladati, sta glavarstvo z novci in odbor z živežem hvalevrednemu podvzetju na pomoč prihitela.

Razen omenjene razdelitve v različnih župnijah po gg. duhovnikih je odbor vsak dan došlim mnogobrojnim siromakom iz različnih krajev osobno in po najboljši vesti in previdnosti živež delil.

Za siromake v Čepič in okolico je bilo poslanih: 76 vreč žita in sočivja, 350 kilogr. repe in zelja in 15 kocev.

Za Žminj in okolico: 83 vreč žita, 600 kilogr. repe in zelja in 6 vreč krompirja.

Za Gračišče in okolico: 63 vreč žita, 200 kilogr. repe in zelja in 7 vreč krompirja.

Za Pazin in pazinsko polje: 95 vreč žita, 500 kilogr. repe in zelja, 5 vreč krompirja, 2 vreči moke in 11 kocev.

Za Boljun, Vranje in okolico: 47 vreč žita in 13 kocev.

Za Tinjan, Sv. Peter in Kringo: 52 vreč žita in 300 kilogr. repe.

Za Trviž: 29 vreč žita, 100 kilogr. repe, 3 vreče krompirja in 3 koce.

Za Zarečje: 14 vreč žita, 3 koce in nekaj ječmena.

Za Lindar: 35 vreč žita, 200 kilogr. repe in 8 vreč krompirja.

Za Beram: 18 vreč žita in 100 kilogr. repe.

Za Pičan in okolico: 58 vreč žita in 400 kilogr. repe.

Za Cerovlje, Novake in Previž: 29 vreč žita.

Za Sušnjevo, Letaj, Nova vas, Jasenovik: 40 vreč žita.

Za Paz in Gradinje: 16 vreč žita in 3 koce.

Za Gologorico: 25 vreč žita, 6 vreč krompirja, 1 koc.

Za Tupljak, Grobnik, Brdo: 30 vreč žita.

Za Grdoselo: 26 vreč žita in 1 koc.

Za Botonego: 19 " " "

Za Kršiklo: 20 " " "

Za Zamašk: 17 " " "

Za Krbune: 19 " " in 200 kgr. repe.

Za Grimaldo: 11 " " "

Za Draguč, Račice, Vrh in Hum: 55 vreč žita.

Za Kaščergo: 12 vreč žita.

Za Montrilj: 10 " " "

Za Dolenjo vas (Lupoglav): 19 vreč žita in 1 zaboj obleke.

Za samostan v Pazinu: 24 vreč žita in 300 kilogr. repe in zelja.

Za Buzet: 58 vreč žita.

Ostalo se je razdelilo mej vsakdanje v mnogem številu od vseh strani došle siromake, kakor je bilo uže poprej omenjeno.

In sicer vsega skupaj je bilo razdeljeno: 1089 vreč in 2 škrinjici = 78.860 kilogr. žita, 43 vreč in 2 sodčka = 3831 kilogr. krompirja, 5 vreč = 455 kilogr. moke, 3243 kilogr. kisle repe in zelja, 50 kocev, 1 zaboj stare obleke in 1 zaboj obuvala.

V Pazinu, dné 14. junija 1880.

Fr. Matejčič, predsednik.
J. Berbuč, tajnik.
A. Kalac, podpredsednik.
J. Hočevan, blagajnik.

Javna zahvala.

Ostra zima in črni glad sta bila pritiskala siromašnega Istrana, in gotovo bi se bile strašne reči videle in čule iz tužne Istre, ako

Izdatelj in urednik Makso Armič.

bi mu ne bili plemeniti ljudje ob pravem času prihiteli na pomoč.

Od mnogih strani je prišla stradalajočim pomoč, in tudi podpisanemu odboru so se oglasile na javne pozive in privatne prošnje mnoge blagodarne duše, ki so se svojimi obilnimi darovi pripomogle olajšati teško osodo svojega jadrnega brata, kateremu se je težak kamen od srca odvalil, ker je sprevidel, da so na svetu ljudje, ki ga niso zabili v njegovej veliki stiski.

Od mnogih strani je prišla podpisanemu odboru pomoč v novcih in živežu, a največja iz lepih pokrajin Kranjske, Štajerske in Hrvaške, katere so mu pošiljali naši vrli bratje Slovenci in Hrvatje.

Odbor se nadeja — hvala previdnosti božje in dobrim ljudem — da je siromašni Istran za zdaj teške nesreče rešen, ter polaže na koncu svoje delavnosti račun in kliče vsem veldušnim dobročiniteljem v svojem in imenu potolaženih nesrečnikov:

„Bratje! plemenito učinili ste delo.

Bog predobri naj Vam plati stotero!“

Natančen račun o dohodkih, stroških in razdelitvi novcev in blaga se nahaja v „Naši Slogi“, „Slovenskem Narodu“ in „Obzoru“.

V Pazinu, dné 14. junija 1880.

V imenu odbora za stradalajoče v Istri:

Fr. Matejčič, predsednik.
J. Berbuč, tajnik.

A. Kalac, podpredsednik.
J. Hočevan, blagajnik.

Umrli so v Ljubljani:

11. junija: Franc Fajgelj, paznik pri užitnici, 49 let, na dunajski cesti, št. 7, za pljučno vodenico. — Johana Stöckl, trgovčeva udova, 68 let, na kongresnem trgu št. 7, za slabostjo.

12. junija: Franc Kačar, hišni posestnik, 74 l., na sv. Petra cesti št. 71, za starostjo.

Tuji.

14. junija:

Pri Slonju: Reichhold iz Dunaja. — Koren iz Planine. — Černe iz Kočevja.

Pri Mateti: Zillich, pl. Escherich iz Dunaja. — Kialer iz Gradca. — Horwitz, Zabel, Littmann, Mandl, Svoboda iz Dunaja.

Pri avstrijskem cesarju: Otto iz Gradca. — Giller iz Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Pranter iz Trienta.

Dunajska borza 15. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Šnotni dr. dolg v bankovcih . . .	73	gl.	60	kr.
Šnotni dr. dolg v srebru . . .	74	"	05	"
Zlata renta . . .	89	"	65	"
1860 dr. posojilo . . .	132	"	90	"
Akcije narodne banke . . .	832	"	—	"
Kreditne akcije . . .	282	"	—	"
London . . .	117	"	10	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	32	"
C. kr. cekini . . .	5	"	52	"
Državne marke . . .	57	"	50	"

Vsem prijateljem in znancem, ki so mojo nepozabljivo, 11. junija t. l. po sprejetih sv. zakramentih umrlo soprogo, oziroma nenadomestljivo mater, gospo

Margareto Smolnikar roj. Mele,

v tako mnogem številu spremili 13. t. m. na zadnjem potu v hladno zemljo, izrekam najtoplejšo zahvalo.

V Kamniku 14. junija 1880.

(274) **Matija Smolnikar s hčerko.**

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec

pomagajo na hip vsakemu v želodci bolnemu, odpró hitro in brez bolečin truplo, dajejo slast do jedi, odstranijo takoj želodčevo kislino, mastno podiranje, slabost, krč v želodci in varujejo nalezljivih boleznij. Naj se poskusi z majhenim in vsagdo preveri o njih brzem vplivanju.

Prodaje lekarnar **J. Svoboda** v Ljubljani, sklenico po 30 in 50 kr. (168—11)

Št. 3020.

(277—1)

Sekundarska služba

v deželnej bolnišnici v Ljubljani z letno plačo 400 gl., in s posebno začasno nagrado 200 gl. za opravljanje sekundarske službe v 2 podružnicah, potem s prosim. stanovanjem, svečavo in kurjavo, je izpraznena, ter se bode na dobo 2 let oddala, ki se utegne po dveletnem dobrem službovanji potem še za 2 leti podaljšati. — Prošnje za to službo naj se vložijo

do 30. junija l. 1880

pri vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Prošnjiki imajo dokazati, da so doktorji zdravništva ali da so vsaj uže dovršili zdravniške visoke šole in povedati, če so uže kje službovali. — Na prošnjike, kateri so razen nemščine zmožni tudi slovenskega ali katerega drugega slovanskega jezika, se bode posebno oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 12. junija 1880.

V najem

daje podpisane svoje stanovanje pri sv. Miklavžu poleg Ormoža na Štajerskem. Stanovanje ima 3 prav prostorne sobe, kuhinjo in klet, je blizu cerkve na lepej cesti, ne daleč od ormoškega mesta in je pripravo posebno za kakega trgovca ali peka. Natančneje pove lastnik

Matija Pajek,

(276—1)

pri sv. Miklavžu.

Št. 8101.

(275—1)

Razglas.

Za prosto kopanje je letos, kakor doslé, Gradašica nad kolezijskim málinom v Trnovem na tako imenovanej Talavanskej senožeti odločena.

To naznanjamo s pristavkom, da se pri prostem kopanju navrstvenost ne sme žaliti, in da je na drugih znotraj ali blizu mesta in njega predkrajih ležečih mestih kopanje prepovedano.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 9. junija 1880.

Župan: Laschan.

Št. 3965.

(268—2)

Razglas.

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani je dovolila na prostovoljno prošnjo lastnika belneške graščine, gospoda Feliksa Reya pl. Castelletto, torej brez upliva na pravice vknjiženih upnikov, javno prodajo delov njegovega v soseski Drtija, v sodnijskem okraji Brdskem ležečega, v deželnej tabli zapisanega posestva Belnek (Wildenegg), in je čas za to in sicer v kraji, kjer leži posestvo, odločila na

dné 21. in 22. junija 1880,

in ako treba v naslednjih dneh vsakokrat dopoludne od 8. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure, ter je izvršitev te prostovoljne prodaje naročila c. kr. notarskemu substitutu Janko Kersniku kot sodnijskemu komisarju.

Temu razglasu se pristavlja, da se bodo prodajale njive, travniki, paše in gozdi, in sicer vseh skupaj 37 parcelnih oddelkov; potem málin in žaga, in da znašajo kupnine, za katere se bodo ti oddelki v prvič klicali: 6500 gold., 3000 gold., 2600 gold., 1200 gold., 950 gold., 768 gold., 600 gold., 500 gold., 400 gold., 325 gold., 260 gold. in menj do 6 gold. — Vsak kupovalec mora vplačati takoj 10 procentov onega zneska, za katerega se bodo posamezni deli klicali, v roke sodnijskemu komisarju, in lastnik si je pridržal pravico, v 8 dneh prodajo potrditi ali ne.

Natančne pogoje te dražbe pregleda in poizve lahko vsak v notarske pisarni na Brdu. Na Brdu, dné 9. junija 1880.

Janko Kersnik m. p.,

c. kr. notarski substitut.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.